

بیانات در دیدار جمعی از آزادگان و اقبشار مختلف مردم / ۱۳۶۹/۰۷/۱۱

کسانی که شعار اتحاد و وحدت و برادری مسلمین را میدهند، اینها دشمن مسلمانان نیستند؛ دوست مسلمانانند، خیر مسلمانان را میخواهند و مایلند همه‌ی مسلمین عالم عزیز باشند. چه فایده‌ی دارد که در داخل جامعه‌ی اسلامی، مسلمانان از مذاهب مختلف، روبه‌روی هم بایستند و به همدیگر ضربه بزنند؛ از آن طرف هم دشمن بیاید، هر دوی اینها را محاصره کند، سرشان را به هم بکوبد و خودش بنشیند، تماشا و استفاده بکند؟ این، خوب است؟

اگر ما میگوییم که شیعه و سنی در کنار هم قرار بگیرند، یعنی شیعه، شیعه بماند؛ سنی هم سنی بماند. ما چه موقع به عالم تسنن گفته‌ایم که منظورمان از وحدت این است که شما شیعه بشوید؟! ما چنین چیزی نگفته‌ایم. هر کس خواست شیعه بشود، از طریق علمی و از راه مباحثات عالمانه شیعه بشود. آنها هم آزادند که بروند کار خودشان را بکنند. ما نمیگوییم شما مذهب را عوض کن؛ ما میگوییم شیعه و سنی باید همیشه سر عقل باشند؛ همچنان که بحمدالله در دوران انقلاب اسلامی، در کشور ما مشاهده شد. نگذارند دشمن از اختلافات اینها سواستفاده کند. برگزاری هفته‌ی وحدت، برای این است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۷۱/۰۶/۲۲

ما ملت ایران، این هفته را «هفته وحدت» قرار دادیم و امام بزرگوار ما رضوانالله تعالی علیه که همیشه منادی وحدت بین مسلمین بودند، در این هفته، ندای وحدت را به گوش همه مسلمانان عالم، بلکه همه حق‌طلبان عالم رساندند.

«هفته وحدت»، اسم مناسبی است. بحمدالله وحدت بین آحاد ملت ایران، بین قشرهای مردم، در هر راه و رسم و حدی که هستند و به هر کاری که مشغولند، وجود دارد. آحاد ملت ما، علی‌رغم توطئه‌ها و بذر نفاق افکنیها، با هم متحدند و در یک جهت حرکت میکنند؛ در جهت اسلام؛ در جهت قرآن؛ در جهت حاکمیت دین؛ بدون فرقی بین شیعه و سنی و قومیت‌های مختلف (فارس و عرب و ترک و ترکمن و بلوچ و کرد و غیر اینها)؛ یک ملت یکپارچه. واقعا ملت ایران، به برکت اسلام، یک نمونه است. بین ملت‌های مسلمان، یک الگوی موفق است. خداوند از شما ملت ایران، به خاطر صادقانه پاسخ گفتن به دعوت دین و ندای امام بزرگوارتان راضی باشد. این را باید حفظ کنید. همین وحدت با ارزشی که به برکت آن، شما توانسته‌اید این همه پیروزی را به دست بیاورید، دشمن‌هایی در کمین دارد. باید هوشیار باشید و نگذارید اختلافات به وجود آید. در آنجایی که بهانه اختلاف هست و دشمن میتواند آنجا مستمسکی برای اختلاف درست کند، بیشتر مواظب باشید. در مساله مذهب و اختلافات مذهبی، که قرن‌های متمادی دشمنان از آن سواستفاده کردند، بیشتر باید مواظب باشند. هم شیعه باید مواظب باشد، هم سنی.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۷۲/۰۶/۰۲

در این روز ولادت و هفته وحدت و مانند این ایام، مردم معمولاً از خدمتگزاران خود - یعنی از دولت خدمتگزار جمهوری اسلامی - تجلیل میکنند. آنچه باید به‌طور کامل در این ایام در نظر بگیریم، این است که اسلام و عمل به قرآن و پایبندی به این دو، رمز بقای نظام اسلامی و اقتدار آن است. وحدت بایستی براساس اسلام و اعتصام به حبل‌الله باشد، نه بر اساس موهومات و قومیت‌های پوچ و بیمحتوا. قوام امت اسلامی به همین است. درس ملت از این روزها، پایبندی به اسلام در همه ابعاد آن است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام و شخصیت‌های خارجی شرکت کننده در کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی / ۱۳۷۵/۰۵/۱۲

این هفته وحدت، این هفته مشترک الاحترام بین مسلمین را قدر بدانید. همه سعی کنید وحدت و اتحاد نیروها و در یک جبهه قرار گرفتن نیروهای مسلمین را - که رمز سعادت و مایه سربلندی مسلمین و بزرگترین حربه ملتها در مقابل استکبار جهانی است - معتتم بشمارند و قدر بدانند.

امیدواریم که ان‌شاءالله ادعیه زاکیه حضرت بقیه‌الله ارواحنا فداه شامل حال حرکت کنندگان در این راه باشد و همه مسلمین در افطار عالم، توفیق پیدا کنند به آیات شریفه قرآن و دستور اعتصام به حبل‌الله جمیعاً عمل کنند و ان‌شاءالله وحدتی را که مورد آرزوی شخصیت‌های بزرگ اسلامی از اول تا امروز بوده است، جامه عمل بپوشانند.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام و شخصیت‌های خارجی شرکت کننده در کنفرانس بین‌المللی وحدت اسلامی / ۱۳۷۵/۰۵/۱۲

این هفته وحدت، این هفته مشترک الاحترام بین مسلمین را قدر بدانید. همه سعی کنید وحدت و اتحاد نیروها و در یک جبهه قرار گرفتن نیروهای مسلمین را - که رمز سعادت و مایه سربلندی مسلمین و بزرگترین حربه ملتها در مقابل استکبار جهانی است - معتتم بشمارند و قدر بدانند.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۸۵/۰۱/۲۷

این روزها برای ما و امت اسلامی، روزهای بزرگی است؛ هم ولادت رسول مکرم اسلام است، هم ولادت حضرت ابی‌عبدالله جعفر بن محمد الصادق (علیهما السلام) است. و به مناسبت این ولادت بزرگ - میلاد پیامبر - جمهوری اسلامی این هفته را هفته‌ی وحدت اعلام کرده است.

بیانات در دیدار کارگزاران نظام / ۱۳۸۵/۰۱/۲۷

این هفته، حقیقتاً هفته‌ی وحدت است؛ این ایام حقیقتاً ایام اتحاد مسلمانان است. مسئولان سیاسی، وظیفه‌شان سنگین است؛ مسئولان فرهنگی، نویسندگان و علما، باید از طرح مسائل اختلاف‌آفرین و تفرقه‌افکن بپرهیزند؛ هم سنی و هم شیعه، همه، باید روی این نقطه‌ی اتحاد تکیه کنند. و توقع از علما و زیدگان و نخبان سیاسی است که خطورت زمان را بفهمند، اهمیت اتحاد مسلمانان را بفهمند و توطئه‌ی دشمنان را برای شکستن این اتحاد و همدلی بفهمند.

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در هم‌اندیشی علمای اهل تسنن و تشیع / ۱۳۸۵/۱۰/۲۵

نکته‌ی دوم که مسئله‌ی «همدلی امت اسلامی در زمان ما» ست، نکته‌ی مهمتری است. ما نه فقط بعد از دوران انقلاب، بلکه از سال‌ها پیش از انقلاب برای اینکه دل‌های شیعه و سنی به هم نزدیک شود و اهمیت این وحدت برای همه معلوم شود، تلاش میکردیم. من در بلوچستان - سال‌های قبل از انقلاب هنگامی که آنجا تبعید بودم - به مرحوم مولوی شهید (از علمای معروف بلوچستان بود که آقایان بلوچ ایشان را میشناسند؛ مرد فاضلی بود. آن زمان ایشان در سراوان بود و ما در ایرانشهر بودیم) پیغام فرستادم که بیاید فرصتی است بنشینیم و مبنای یک اتحاد عملی، حقیقی و واقعی قلبی بین اهل سنت و شیعه به وجود آوریم. ایشان هم متقابلاً از این قضیه استقبال کرد؛ منتها بعد به مسائل انقلاب رسید؛ بعد از انقلاب در اولین کنگره‌ی نماز جمعه‌ای که ما تشکیل دادیم، عده‌ای از علمای اهل سنت حضور داشتند؛ از جمله ایشان هم بود؛ بحث‌هایی شد و در همین زمینه‌ها صحبت کردیم.

بیانات در اجتماع زائران و مجاوران حرم مطهر رضوی / ۱۳۸۷/۰۱/۰۱

در روایات ما بسیار است روایاتی که راویان آنها از اهل سنتند - از غیر شیعه هستند - اما از حضرت ابی عبدالله الصادق نقل می‌کنند و روایت می‌کنند. معنای این حرف این است که امروز هم دنیای اسلام و امت اسلامی نیازمند معارف امام صادق و اهل بیت است. دنیای اسلام محتاج دانستن معارف اهل بیت و تعالیم امام صادق و سایر ائمه است؛ باید استفاده کنند. قشرهای مختلف و اقسام مختلف امت اسلامی، به این وسیله باید با یکدیگر هم‌افزایی کنند تا سطح معارف اسلامی بالا برود. لازمه‌ی این کار این است که حجاب خصومت و دشمنی و کینه‌ورزی میان فرقه‌های مسلمان فاصله نیندازد؛ وحدت اسلامی که می‌گوییم یعنی این.

هفته‌ی وحدت نزدیک است. در هفته‌ی وحدت دعوت جمهوری اسلامی به این نیست که شیعیان یا سنیان از مذهب خود دست بکشند و به آن مذهب دیگر رو بیاورند؛ دعوت جمهوری اسلامی این است که مشترکات میان مذاهب اسلامی برجسته شود و دیوارهای ساخته‌ی دست دشمنان اسلام و عنادها و کینه‌ورزی‌ها برداشته شود؛ بیایند و در عرصه‌ی معارف اهل‌بیت، بشنوند و ببینند. امروز بیشتر از گذشته دشمنان این دیوار را، این حائل را و این ابزارها و آلات خصومت و کینه‌ورزی را تقویت می‌کنند و سعی می‌کنند برادران مسلمان را از هم جدا کنند.

امریکا و صهیونیستها و مستکبران عالم، نه به شیعه علاقمندند و نه به اهل سنت؛ با هر دو دشمنند؛ آنجایی که مسلمان - با نام خدا و با ایمان اسلامی - در مقابل زورگویی آنها می‌ایستد، دشمنی می‌کنند. شما ببینید در لبنان با حزب الله شیعه همانقدر دشمنند که در فلسطین با حماس و جهاد سنی؛ در ایران زمان طاغوت با دستگاه سلطنت وابسته‌ی مزدور فاسد پهلوی - که اسما شیعه بود - همانقدر همراه بودند که با اشیاء و نظائر او در کشورهایی که اسمشان سنی بود! آنها با اسلامی که در مقابل زور بایستند، در مقابل استکبار بایستند، در مقابل غارت منابع طبیعی ملتها بایستند و حق خود را مطالبه کنند، مخالفند؛ برای آنها شیعه و سنی معنا ندارد؛ متنها برای این‌که امت اسلام قدرت نگیرد و نتواند حرف قاطعی بزند، سیاستشان این است که در بین برادران مسلمان، در بین شیعه و سنی، در بین فرقه‌های خود شیعه و در بین فرقه‌های خود اهل تسنن اختلاف بیندازند. کار آنها اختلاف افکنی است؛ این را باید ما و نخبگان ما و مردم ما بفهمند. ما افتخار می‌کنیم که پیرو مکتب اهل بیت هستیم، شیعه هستیم، پیرو امامت امیرالمومنین و خلافت بلافضل او هستیم؛ به این افتخار می‌کنیم، اما جای اثبات این مطلب کوچک و خیابان نیست؛ جای اثبات این‌گونه مطالب در میان اهل فن، در میان متخصصین و در میان نخبگان است. تازه بحث در این‌گونه موارد باید بحث کلامی و بحث منطقی باشد؛ بدگویی و عیبجویی و فحاشی و شمشیر بر روی هم کشیدن، کمک کردن به دشمنان اسلام است که هم دشمن شیعه و هم دشمن سنی هستند. ما این را به عنوان پرچم وحدت اسلامی در انقلاب اسلامی بلند کردیم. ملت ایران این را می‌خواهد، این را می‌گوید.

بیانات در دیدار مسئولان نظام / ۱۳۸۷/۱۲/۲۵

آنچه که امروز من بر روی آن تکیه می‌کنم، که یکی از وظائف بزرگ و درجه‌ی اول ما مسلمانهاست، مسئله‌ی اتحاد و وحدت است. ما این هفته‌ی منتهی به هفدهم ربیع الاول را از اول انقلاب به هفته‌ی وحدت نامگذاری کردیم، علت هم این است که روز دوازدهم ربیع الاول به روایت مشهور بین برادران اهل سنت روز ولادت است؛ و روز هفدهم ربیع الاول به روایت مشهور بین شیعه روز ولادت است. بین این دو روز را به عنوان هفته‌ی وحدت از اول انقلاب، ملت ایران و مسئولین کشور نامگذاری کردند و این را یک رمز و نماد اتحاد بین مسلمانان قرار دادند. ولی حرف کافی نیست؛ اسم‌گذاری کافی نیست؛ عمل باید بکنیم؛ باید برویم به سمت وحدت. امروز دنیای اسلام محتاج وحدت است. عوامل تفرقه هم وجود دارد؛ باید بر آن عوامل فائق آمد؛ باید بر آن عوامل پیروز شد.

همه‌ی مقصودهای بزرگ محتاج مجاهدتند. هیچ مقصود بزرگی نیست که بدون مجاهدت حاصل شود. اتحاد بین مسلمانها هم بدون مجاهدت حاصل نخواهد شد. وظیفه‌ی ماست که برای اتحاد دنیای اسلام مجاهدت کنیم. این اتحاد میتواند بسیاری از گره‌ها را باز کند؛ میتواند جوامع اسلامی و ملت‌های مسلمان را عزیز کند. ببینید وضع کشورهای اسلامی چگونه است. ببینید وضع مسلمانان که امروز یک چهارم نفوس بشری را در دنیا تشکیل می‌دهند، چگونه است؛ تأثیرشان در سیاست‌های عالم، حتی در مسائل درون خودشان، چگونه بمراتب ضعیفتر و کمتر است از تأثیر قدرتهای بیگانه و قدرتهای دارای سونیت. این، فقط به خاطر بیگانه بودن قدرتها نیست - که ما خودمان و مخاطبانمان را از آنها برحذر میداریم - آنها دارای سو نیت‌اند؛ دارای انگیزه‌های سلطه‌طلبی هستند، میخواهند ملت‌های اسلامی را در مقابل خودشان ذلیل کنند، خرد کنند، وادار به اطاعت محض کنند. خوب، این پنجاه و چند کشور اسلامی، این ملت‌های مسلمان، برای اینکه در مقابل یک چنین سو نیت واضح و بزرگ و قلدرانهای بایستند، راهشان چیست؟ جز وحدت؟ باید با هم نزدیک بشویم. دو عامل عمده و کلی در مقابل وحدت وجود دارد، باید اینها را علاج کرد.

یک عامل، عامل درونی ماست؛ تعصبات ما، پایندهای ما به عقاید خودمان؛ هر گروهی برای خودش. باید بر این فائق آمد. ایمان به مبادی خود و اصول و عقائد خود چیز بسیار خوب و پسندیده‌ای است؛ پافشاری بر آن هم خوب است؛ اما این نباید از مرز اثبات به مرز نفی و همراه با تعرض و دشمنی و عداوت تجاوز کند. برادرانی که در مجموعه‌ی امت اسلامی هستند، احترام یکدیگر را حفظ کنند؛ عقاید خودشان را هم میخواهند حفظ کنند، حفظ کنند؛ اما احترام به دیگران، حدود دیگران، حقوق دیگران و حرمت افکار و عقاید آنها را نگه دارند و بحث و مجادله را برای مجالس علمی بگذارند. علما و اهل فن، میخواهند بنشینند مباحثات مذهبی کنند، بکنند؛ اما مباحثه‌ی مذهبی عالمانه و در محفل علمی، با بدگویی به یکدیگر در علن، در سطح افکار عمومی، در مخاطبه‌ی با افکاری که قدرت تجزیه و تحلیل علمی ندارند، فرق میکند؛ این را بایستی علما مهار کنند؛ مسئولان باید مهار کنند. همه‌ی گروه‌های مسلمان در این مورد وظیفه دارند. شیعه هم وظیفه دارد، سنی هم وظیفه دارد؛ باید به سمت اتحاد بروند. این یک عامل که عامل درونی است.

یک عامل بیرونی هم دست مغرض تفرقه‌افکن دشمنان اسلام است. نباید از این غفلت کرد. نه فقط امروز، بلکه از آن روزی که قدرتهای مسلط سیاسی در دنیا احساس کردند که میتوانند روی ملتها اثر بگذارند، این دست تفرقه‌افکن به وجود آمده و امروز از همیشه شدیدتر است. وسائل ارتباط جمعی، وسائل مدرنی که امروز وجود دارد، این هم کمک میکند. اینها آتش‌افروزند؛ آتش‌افروزند؛ برای تفرقه شعار درست میکنند. باید آگاه بود؛ باید هوشیار بود. متأسفانه یک عده‌ای هم در داخل ملت‌های مسلمان و کشورهای مسلمان، میشوند وسیله برای اعمال غرض آن دشمنان اصلی.

خیلی عبرت‌آموز است، شما ملاحظه کنید؛ دو سال قبل از این، وقتی که جوانان مقاومت لبنان و حزب‌الله لبنان بر اسرائیل غلبه کردند و رژیم صهیونیستی را آنچور ذلیل کردند و این در دنیای اسلام برای مسلمانها یک شکوفائی و یک پیروزی به شمار آمد، بلافاصله دست‌های تفرقه‌افکن شروع کردند مسئله شیعه و سنی را مطرح کردن؛ تعصبات مذهبی را تشدید کردن؛ چه در خود لبنان، چه در منطقه‌ی خاورمیانه و چه در همه‌ی دنیای اسلام. کانه مسئله‌ی شیعه و سنی تازه به وجود آمده است! برای اینکه امت مسلمان را که در سایه‌ی آن پیروزی بزرگ به یک همدلی نزدیک شده بود، اینها را با مسئله‌ی شیعه و سنی از هم دور کند. این مال دو سال قبل است.

دو ماه قبل از این، یک پیروزی دیگر برای امت اسلام به وجود آمد و آن پیروزی مقاومت فلسطین بر دشمن صهیونیست در غزه بود، پیروزی بزرگ و درخشان. کدام پیروزی از این بالاتر که یک ارتش مجهز که یک روز توانسته بود سه تا ارتش بزرگ کشورها را در سالهای شصت و هفت تا هفتاد و سه میلادی شکست بدهد، بیست و دو روز تلاش کند و نتواند این جوانهای مقاوم و این مجاهدان مومن را در غزه وادار به عقب‌نشینی کند و آنها را شکست بدهد؟ ناکام، دست خالی مجبور شد برگردد، بعلوه بر اینکه در دنیا هم آبروی رژیم صهیونیستی و حامیانش و در راس آنها آمریکا رفت؛ آبروشان بر خاک ریخت. این پیروزی بزرگی برای مسلمانها بود؛ مسلمانها را به یک همدلی نزدیک کرد. اینجا دیگر مسئله‌ی شیعه و سنی را نمیتوانستند مطرح کنند. حالا آمده‌اند مسئله‌ی قومیت را مطرح کرده‌اند؛ مسئله‌ی عربیت و غیرعربیت؛ دعواهای بین اینکه مسئله‌ی فلسطین مختص به عربهاست و اصرار بر اینکه مختص به عربهاست، برای اینکه غیرعرب حق ندارد در مسئله‌ی فلسطین دخالت کند! چرا؟ مسئله‌ی فلسطین، مسئله‌ی اسلامی است؛ عرب و عجم ندارد.

در مسائل دنیای اسلام اگر پای قومیت به میان آمد، بزرگترین عامل تفرقه به وجود آمده است. وقتی پای قومیت را در مسائل دنیای اسلام به وجود می‌آورند، عرب را جدا کنند، فارس را جدا کنند، ترک را جدا کنند، کرد را جدا کنند، اندونزیایی را جدا کنند، مالزیایی را جدا کنند، پاکستانی و هندی را جدا کنند، چی باقی میماند؟

این چوب حراج زدن به امت اسلامی و نیروها و توانهای امت اسلامی نیست؟ این ترفندهای استکبار است که متأسفانه در دنیای اسلام، کسانی اسیر این ترفندها میشوند. نمیخواهند بگذارند شیرینی پیروزی در آن قضیه لبنان و در این قضیه غزه در کام مسلمانها بماند؛ فوراً یک عامل اختلاف و تفرقه‌ای را مطرح میکنند، به وجود می‌آورند، برای اینکه جدا کنند. امت اسلامی باید بیدار باشد؛ باید در مقابل اینها بایستد. وظیفه‌ی درجه‌ی اول هم بر دوش سیاستمداران است. مسئولان و زمامداران کشورهای اسلامی بپوش باشند. این فریاد ممکن است از گلوئی بعضی از سیاستمداران خودی خارج شود؛ اما ما اشتباه نمیکنیم. ما در شناخت عامل اصلی خطا نخواهیم کرد. از گلوئی اینهاست، اما مال اینها نیست؛ فریاد، فریاد دیگران است، مربوط به قدرتهای استکباری دنیاست. آنها هستند که مخالف وحدت امت اسلامیانند. اگر از حنجره‌ی کسانی از داخل امت اسلامی هم خارج شود، اینها فریب خورده‌اند. این صدا، صدای اینها نیست. این صدای آنهاست؛ این صدا را میشناسیم. در درجه‌ی اول، سیاستمداران و مسئولان و باز در درجه‌ی مهم و بالا، اندیشمندان، کسانی که با مغز و دل مردم سر و کار دارند؛ علمای دین، روشنفکران، نویسندگان، روزنامه‌نگاران، شعرا، ادبا، دانشمندان دنیای اسلام، این وظیفه‌ی بزرگ را بر عهده دارند که به مردم، سرانگشتانی را که میخواهند در این وحدت اختلال کنند و این رشته‌ی مستحکم الهی را از دست مسلمانها بگیرند، معرفی کنند.

قرآن به ما صریحاً میگوید: «واعتصموا بحبل الله جميعاً» یا همدیگر اعتصام به حبل الله پیدا کنید. اعتصام به حبل الله را تک تک هم میشود انجام داد؛ اما قرآن میگوید: «واعتصموا بحبل الله جميعاً» یا هم باشید. «و لا تفرقوا» تفرق پیدا نکنید، حتی در اعتصام بحبل الله؛ چه برسد به اینکه بعضی بخواهند اعتصام بحبل الله کنند، بعضی بخواهند اعتصام بحبل الشیطان بکنند. حتی اعتصام بحبل الله هم که همه بخواهند بکنند، «جميعاً» با هم، همدلانه این کار انجام بگیرد. این مسئله‌ی بزرگ دنیای اسلام است.

امیدواریم خداوند متعال به همه‌ی آحاد امت اسلامی و همه‌ی ملت‌های اسلامی و همه‌ی دولتهای اسلامی توفیق بدهد که این مسئله‌ی مهم را با وزن آن، با همان مقدار اهمیت آن تلقی کنند و آن را در عمل اجرا کنند. و رضوان الهی و رحمت الهی باد بر روح امام بزرگوار ما که فریاد وحدت را در دوران ما و در زمان ما، او بود که بلند کرد و مسلمانان را به این اتحاد دعوت کرد. امیدواریم خداوند متعال دل‌های ما را با سروش الهی، با دعوت الهی هرچه بیشتر مانوس کند؛ آشنا کند. و آینده‌ی امت اسلامی از گذشته‌ی آن بمراتب بهتر باشد.

بیانات در اجتماع مردم پاه / ۱۳۹۰/۰۷/۲۵

یکی از ابزارهای همیشه مورد استفاده‌ی دشمنان ملت‌های مسلمان برای اختلاف، مسئله‌ی اختلافات مذهبی، شیعه و سنی و از این قبیل بوده. دعوا درست کنند، اختلاف ایجاد کنند، برادران را به جان هم بیندازند، اختلافات را بزرگ کنند، برجسته کنند، موارد اشتراک و اتحاد را ضعیف کنند، کمرنگ کنند، یک چیز کوچک را بزرگ کنند، برجسته کنند؛ این همه نقاط اشتراک را که بین برادران سنی و شیعه هست، کوچک کنند، ضعیف کنند؛ این کاری است که دائم انجام گرفته است، الان هم دارد انجام میگردد.

جمهوری اسلامی از اولین روز در مقابل این توطئه ایستاده است؛ علت هم این است که ما ملاحظه‌ی کسی را نمیکنیم؛ این عقیده‌ی ماست. قبل از اینکه نظام اسلامی تشکیل بشود، برادران ما، بزرگان نهضت، بزرگان مبارزه‌ی انقلابی در آن روز - که هنوز خبری از حکومت اسلامی و جمهوری اسلامی نبود - در جهت وحدت شیعه و سنی تلاش میکردند. من خودم در بلوچستان تبعید بودم. از آن زمان تا حالا با علمای سنی حنفی شهرهای بلوچستان - ایرانشهر و چابهار و سراوان و زاهدان - با آنهاست که بحمدالله زنده هستند، رفیقیم، نزدیکیم، صمیمی هستیم. من آنجا تبعیدی بودم، دستگاه‌ها نمیخواستند بگذارند تلاشی از سوی ما انجام بگیرد؛ اما در عین حال ما گفتیم بیاید کاری کنیم که یک نشانه‌ی از اتحاد شیعه و سنی را در این شهر نشان بدهیم؛ که این مسئله‌ی هفته‌ی وحدت - ولادت نبی اکرم در دوازدهم ربیع‌الاول به روایت اهل سنت، و در هفدهم ربیع‌الاول به روایت شیعه - آن روز به ذهن ما رسید و در ایرانشهر آن را عمل کردیم؛ یعنی از دوازدهم تا هفدهم جشن گرفتیم. این یک فکر عمیقی بوده است، مال امروز و دیروز نیست.

بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی / ۱۳۹۶/۰۹/۱۵

امروز متأسفانه هستند حاکمانی در این منطقه و نخگان‌ی در این منطقه که به ساز آمریکا میرقصند! آنچه آنها میخواهند، انجام میدهند؛ برای آنها کار میکنند علیه امت اسلامی و علیه اسلام! اینها به ضرر اسلام است؛ ما هیچ انگیزه‌ای برای اختلاف با دولتهای مسلمان نداریم؛ ما معتقد به وحدتیم، ما علاقه‌مند به وحدتیم. این ایام، ایام هفته‌ی وحدت است. هفته‌ی وحدت را امام بزرگوار ما اعلام کرد؛ وحدت بین فرق اسلامی. و خدا را سپاسگزاریم که جمهوری اسلامی و ملت ایران توانستند در عمل، بین خودشان و برادران مسلمانان از فرق مختلف اسلامی، وحدت و برادری را ایجاد کنند. ما هیچ مشکلی و مسئله‌ی نداریم؛ اما در مقابل این حرکت طالب وحدت، و دنبال حرکت علاقه‌مند به وحدت و مستهدف وحدت، کسانی هستند که تصمیمشان بر ایجاد اختلاف و بر ایجاد جنگ است؛ سیاستشان این است و دارند دنبال میکنند این کار را.

بیانات در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی / ۱۳۹۸/۰۸/۲۲

ما در جمهوری اسلامی این هفته را، یعنی از دوازدهم تا هفدهم [ربیع‌الاول] را، به عنوان هفته‌ی وحدت نامگذاری کرده‌ایم. این یک نامگذاری محض نیست، یک حرکت سیاسی و تاکتیکی هم نیست؛ این یک اعتقاد و ایمان قلبی است. جمهوری اسلامی به معنای واقعی کلمه معتقد به لزوم اتحاد امت اسلامی است. این [کار] سابقه هم دارد؛ یعنی مخصوص زمان ما و دوران جمهوری اسلامی نیست. مرجع بزرگی مثل مرحوم آیت‌الله بروجردی که مرجع کل دنیای شیعه در زمان جوانی ما بود، طرف‌دار جدی وحدت اسلامی بودند، طرف‌دار جدی تقرب مذاهب اسلامی بودند؛ با بزرگان علمای دنیای اسلام و اهل سنت مراد شده داشتند، گفتگو داشتند؛ این یک اعتقاد است، یک اعتقاد قلبی و عمیق است. بعضی‌ها تصور میکنند یا وانمود میکنند که این یک تاکتیک سیاسی است؛ نه، این جور نیست؛ این یک ایمان قلبی است؛ معتقدیم به این و معتقدیم که خدای متعال این را از ما خواسته است.

بیانات در سخنرانی تلویزیونی به مناسبت سالروز ولادت پیامبر اعظم (ص) و امام صادق (ع) / ۱۳۹۹/۰۸/۱۲

راجع به هفته‌ی وحدت، بنده گمان میکنم امروز بیش از همیشه اهمیت این ابتکار بزرگ امام راحل آشکار شده است. آن روزی که امام بزرگوار هفته‌ی وحدت را اعلام کردند و وحدت مذاهب اسلامی و فرق اسلامی را در جهت‌گیری‌ها و در گرایشهای عمومی، سیاسی و اجتماعی خودشان اعلام کردند، آن روز خیلی از مخاطبین واقعی این پیام نتوانستند اهمیت این پیام را درک کنند؛ از جمله مسئولین خیلی از کشورهای اسلامی که اصلاً نفهمیدند چقدر این پیام حائز اهمیت است. خیلی‌ها هم نفهمیدند، خیلی‌ها هم لاج کردند؛ یعنی به دنبال اغراض گوناگونی که داشتند، این پیام را ندیده گرفتند. امروز ما میفهمیم که این پیام چقدر مهم بوده. حوادثی که امروز اتفاق افتاده، این اختلافات گوناگونی که میان کشورهای اسلامی اتفاق افتاده، این حوادث هولناکی که در بعضی از کشورهای منطقه، در سوریه، در عراق، در یک برهه‌ی در لیبی، در یمن، و در افغانستان، از این اتفاقاتی که در اینجاها افتاد انسان میفهمد که چقدر اتحاد دنیای اسلام مهم بود و چقدر یکپارچگی امت اسلامی عنصر ذی‌قیمتی بود که امام آن را اعلام کردند، آن را درخواست کردند، آن را مطرح کردند که اگر بود، بسیاری از این قضایا اتفاق نمی‌افتاد.

بیانات در سخنرانی تلویزیونی به مناسبت سالروز ولادت پیامبر اعظم (ص) و امام صادق (ع) / ۱۳۹۹/۰۸/۱۲

به نظر ما هفته‌ی وحدت خیلی مهم است و اتحاد مسلمانان درمان بسیاری از دردهای امت اسلامی است. الان این جنگ فاجعه‌بار یمن که پنج سال است این

ملت مظلوم دارند در کوچه و بازار و خانه و بیمارستان و مدرسه و مجامع مردمی‌شان بمباران میشوند، حادثه‌ی کوچکی نیست، حادثه‌ی بسیار بزرگی است که واقعا سعودی‌ها قساوت عجیبی را در این قضیه دارند از خودشان نشان میدهند. یا در مسئله‌ی فلسطین؛ این دهن‌کجی چند دولت ضعیف دلیل که به دنیای اسلام دهن‌کجی کردند، به امت اسلامی دهن‌کجی کردند و مسئله‌ی فلسطین را به خیال خودشان نادیده گرفتند و با غاصب، با قاتل ارتباط برقرار کردند؛ بدون تردید همه‌ی اینها با وحدت امت اسلامی علاج پیدا خواهد کرد و مشکلات دولتهای اسلامی و ملت‌های اسلامی -گرفتاری زیاد است دیگر، از کشمیر تا لیبی، همین طور که نگاه کنید، همه جا گرفتاری هست- این گرفتاری‌ها به برکت اتحاد مسلمانها برطرف خواهد شد. این هم درباره‌ی مسئله‌ی هفته‌ی وحدت.

